Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр

Ч. 118. | Нинѣ: Терапонта см. Завтра: Теодосія мч. | рим.-к.: Медарда, Маргарет. | Четверъ 28 мая (9 червня) 1892. | Всходъ сонця 4 г. 2 м.; заходъ 7 г. 56 м. Баром. 760 терм. + 17·6° + 10·2°. | Рôкъ II.

Вѣсти зъ Буковины.

(Руска депутація у нового Президента краю бар. Кравса. — Справа рускои ґімназіѣ на Буковинѣ. — Бар. Василько.)

Въ середу дня 1. с. м. явилась була у нового Президента Буковины, бар. Кравса, руска депутація, въ складъ котрои входили рускій послы: пп. Єротей Піґулякъ, Иванъ Тиминьскій и дръ Ст. Смаль Стоцкій, а вôдтакъ представителѣ всѣхъ рускихъ товариствъ, а то: радн. Волод. Ясеницкій, крил. о. Костецкій, о. Козарищукъ зъ Неполоковець, о. Манастирскій зъ Паньскои Долины, адъюнктъ Михальскій и властитель реальности Ник. Вишньовскій. — Провôдникъ депутаціѣ, Єр. Піґулякъ, повитавъ п. Президента отсею промовою:

„Высокодостойный Пане Президенте Позвольте, щобъ я въ имени зôбраныхъ тутъ представителѣвъ черновецкихъ рускихъ товариствъ и въ имени рускихъ пословъ, яко заступникôвъ буковиньскихъ Русинôвъ повитавъ Васъ, Высокодостойный Пане, зъ повнымъ поважанемъ при обнятю найвысшого, политичного уряду въ нашôмъ краю и пожелавъ Вамъ до Вашои преважнои задачѣ щасливого успѣху. — Єго Величество Нашь всѣма любленый Монархъ зволивъ пôдъ дуже тяжкими обставинами повѣрити Вамъ, Высокодостойный Пане, сей дуже важный урядъ, а вже се само подає намъ певну поруку, що Вы, Высокодостойный Пане, сповняючи взнесли бажаня Єго Величества, видѣти всѣ свои народы щасливыми, будете рôвно прихильнй всѣмъ народностямъ сего краю, а тымъ самымъ и Русинамъ.

Буковиньскій рускій народъ, що становить бôльшôсть нашого краю, оставъ черезъ дуже невôдраднй обставины въ своѣмъ культурнôмъ розвою позаду, длятого потребує вôнъ въ добре зрозумѣлôмъ интересѣ державнôмъ тымъ бôльшои помочи и пôдмоги зô стороны правительства.

Найважнѣйша задача нашои теперѣшнои трудної изъ великими жертвами полученои мирнои, патріотичнои працѣ лежить въ тôмъ, щобы ширити межи темными масами нашого народу свѣтло правды и привести ихъ до свѣдомости людскихъ правъ и обовязкôвъ.

Покладаємо отже нашу надѣю на Вашу приклонность, Высокодостойный Пане, тымъ бôльше, що незрôвнана вѣрнôсть, пожертвоване и прихильнôсть Русинôвъ до нашого Найдост. Монарха и Австріѣ вызначувала ся кождого часу.

Можете, Высокодостойный Пане, бути переконанй, що духовй провôдники буковиньского рускогo народу не лишь не будуть робити Вамъ, Высокодостойный Пане, въ Вашôмъ тяжкôмъ и зъ великою одвѣчальностею сполученôмъ урядованю трудностей, а противно старати ся будуть, пôсля свого найлѣпшого знаня совѣстно трудити ся по силамъ для добра державы и краю.

А теперь кличемо зъ повного серця на довгу и успѣшну Вашу працю, Вд. Пане Президенте, щиро-руске: „Многая лѣта!“

На сю промову вôдповѣвъ Президентъ бар. Кравсъ, що буде пôдпирати всѣ змаганя въ границяхъ законôвъ и бажає длятого, щобы всѣ товариства розвивали ся точно на пôдставѣ статутôвъ, а зъ рускими послами буде мати нагоду стыкати ся частѣйше та поинформовати ся о потребахъ рускогo народу.

Потôмъ познакомивъ ся президентъ Кравсъ зô всѣми членами депутаціѣ и подякувавъ за высказанй зичливй слова.

Комісія буджетова Рады державнои полагодила петиціи черновецкои „Рускои Рады“ и громадъ, кôцманьского повѣта о основане рускои ґімназіѣ на Буковинѣ такъ, що поставила внесене: „Петиціи передають ся правительству зъ вôзванемъ, щобы старанно застановило ся, въ якій способъ якъ найлѣпше можна вôдповѣсти просвѣтнымъ потребамъ рускогo населеня на Буковинѣ и що на те отворюєсь потрѣбный кредитъ“.

Буковиньскій маршалокъ краєвый бар. Василько перебуваючи не давно тому у Вѣдни заявивъ, що не буде мôгъ дальше сповняти функцій маршалка, а то для того, що давнй партіи политичнй на Буковинѣ перетворились теперь въ партіи народнй; вôнъ волить для того служити Монархіи и свому народови яко посолъ. — Єсть то очевидно резиґнація бар. Василька изъ свого теперѣшного становища, а зъ єго минувшости можна припускати, що вôнъ схоче теперь стати проводиремъ румуньскои партіѣ на Буковинѣ.

Стрѣча двохъ монархôвъ.

По двохъ рокахъ рѣшивъ ся остаточно царь Александеръ III. вôддати візиту нѣмецкому цѣсареви и приѣхавъ теперь до Кіль

11

Гіпнотизмъ.*)

(Дальше.)

Вже зъ попередного знаємо, що Месмеръ и Брайдъ а за ними й другй лѣкарѣ уживали гіпнотизму яко способу лѣченя всѣлякихъ недугъ. Брайдъ доказувавъ, що гіпнотизмомъ можна лѣчити такй недуги якъ н. пр. параліжь, падавицю, пораженє очей, глухоту, всѣлякй болѣ нервовй, невральґічный бôль головы, икавôсть, ревматизмъ, дрожанє лиця и т. д. Дръ Діранъ бувъ того погляду, що душевный вплывъ гадки на тѣло може выкликувати проявы всѣлякихъ недугъ, отже на вôдворотъ може дѣлати противъ тыхъ недугъ подôбно, якъ дѣлають противъ нихъ всѣлякй лѣки. Знаємо вже также, що дръ Есдейль и другй выконували при помочи гіпнотизму подôбнй операціи, якй выконують ся звычайно лишь при хльороформовôй наркозѣ. Однакожь въ лѣченє гіпнотизмомъ не хотѣвъ нѣхто вѣрити и до нинѣ єсть ще богато людей, богато лѣкарѣвъ, котрй тому противлять ся; чи справедливо, чи нѣ, годѣ то сказати, бо хоть нинѣ маємо вже дуже богато доказôвъ на то, що гіпнотизмъ може бути въ деякихъ недугахъ помôчнымъ, то все таки дотеперѣшнй дослѣды годѣ ще зважати за покôнченй и приймити лѣчебну силу гіпнотизму за доказану. На гіпнотизмъ яко лѣкъ звернувъ першій дръ Шарко бôльшу увагу, а дослѣды єго въ сѣмъ напрямѣ розпочались допервa вôдъ 1878 р. основнѣйше. Що въ снѣ гіпнотизмѣ може однакожь бути якась лѣчебна сила и що она не була бы нѣчимъ надзвычайнымъ, о сѣмъ можуть насъ переконати слѣдуючй спостереженя, котрй робимо що день не лишь на другихъ, але й на собѣ самыхъ.

Звѣстно загально, якъ дуже потѣшаючій єсть объявъ, коли хтось, що тяжко нездужає, може бодай на хвильку задрѣмати. Тѣшимось тымъ дуже и кажемо, що недужому мабуть вже полекшає, бо вôнъ може по трохи спати; противно, уважаємо за злый знакъ, коли недужій не може спати, коли сонъ єго нѣякъ не бере ся. Звѣстно загально, що сонъ скрѣпляє силы недужого, а противно безсоннôсть ихъ ослабляє; въ сѣмъ послѣднôмъ случаю стараємось штучными способами выкликати сонливôсть въ недужôмъ. Также певно кождый зъ насъ досвѣдчивъ то самъ на собѣ, що коли єго болить сильно голова а вôнъ положить ся спати, то въ снѣ десь и той бôль проминає. Можна бы отже сказати, що мы самй себе гіпнотизуємо, щобы позбути ся болю головы. Мимоволѣ насуваєсь питанє, длячого въ снѣ уступає бôль головы? Не длячого иншого, якъ лишь длятого, що въ снѣ настає въ чоловѣцѣ повенъ спокôй, подразненй нервы перестають напружати ся, а рôвночасно починають тымъ бôльше дѣлати иншй силы въ тѣлѣ чоловѣка, а въ наслѣдокъ того и бôль щезає. Въ подôбный способъ, лишь — якъ кажуть фаховй знатоки — ще въ бôльшôй мѣрѣ, дѣлає и сонъ гіпнотичный на чоловѣка. Звѣстне загально также и то зъявище, що коли чоловѣкъ въ тяжкôй недузѣ западе въ летарґъ и всѣ вже думають, що недужій померъ, а вôнъ опôсля пробудить ся изъ того сну, то чує ся значно здоровѣйшимъ. Єсть отже якась лѣчебна сила въ гіпнотизмѣ и може бути, що коли проявы гіпнотизму будуть всесторонно розслѣдженй, то й лѣченє нимъ прибере ширшй розмѣры.

Въ якій однакожь способъ дѣлає гіпнотизмъ на недужій орґанізмъ чоловѣка и якъ вôнъ може выкликати такъ великй змѣны, що той орґанізмъ може изъ стану недуги перейти въ станъ здоровля, то єсть поки що для насъ рѣчь загадочна. Особливо же загадочне єсть для насъ то, якъ може недужій черезъ вмовленє въ него, що вôнъ подужавъ, перейти дѣйствно въ станъ здоровля. Якесь слабеньке порôвнане можна бы тутъ знайти хиба лишь въ тôй сильнôй воли декотрыхъ людей, що хоть западуть неразъ въ тяжку недугу, перебудуть єѣ, — якъ то каже ся — таки ходячи, коли противно люде слабои волѣ, люде, що дуже боять ся якои недуги, якъ разъ найлекше въ ню западають и ледви можуть єѣ перебути. Сей послѣдный фактъ дає ся найлѣпше спостерѣгати пôдчасъ пошестей, коли то тй, що найбôльше пошести боять ся, якъ разъ найскорше на ню западають. Многй того рода факты кажуть намъ догадувати ся, що лѣчебна сила гіпнотизму не єсть що иншого лишь, такъ сказати бы, вплывъ духа на

*) Гляди ч. 111. „Народнои Часописи“.

вразъ зъ своимъ сыномъ, наслѣдникомъ престола. Дармо шукавъ бы хто въ тôй стрѣчи, яка вчера вôдбула ся въ найпершôмъ нѣмецкôмъ портѣ военнôмъ, якихсь ознакъ політичныхъ, бо минувшôсть а и̂ теперѣшни̂ вôдносины політични̂ промавляють за тымъ, ба доказують навѣть наглядно, що ся стрѣча не змѣнить нѣчого въ теперѣшнôмъ ладѣ въ Европѣ. А всежь таки ся стрѣча не есть такъ зовсѣмъ безъ значѣня політичного. Она доказуе, що межи Нѣмеччиною а Россією не порвани̂ ще всѣ звязи, обѣ державы лучить ще особиста дружба обохъ монархôвъ. Бувъ часъ, коли о тôмъ, особливо въ Берлинѣ, почали вже були сумнѣвати ся.

Коли першій разъ рознеслась була вѣсть, що царь ѣдучи до Копенгаґи мае поступити до Берлина, и коли вôдтакъ ту вѣсть вôдкликано, роздавъ ся бувъ въ нѣмецкôй прасѣ зовсѣмъ выразный голосъ невдоволеня. Ґазеты розписувались широко хочь дуже оглядно о нечемности, о нарушеню товарискои формы принятои у всѣхъ образованыхъ людей, котра наказуе вôддати візиту тымъ, котрымъ хтось зложивъ и т. д. Слѣдно було, що нѣмецка праса припускала, що царь въ своѣмъ гнѣвѣ забувъ навѣть на то, що приписувала ему сама етікета и що вôнъ може умысно залишивъ навѣть то и ставувъ вже особисто зовсѣмъ по сторонѣ Франціѣ. Теперѣшна стрѣча въ Кіль може вже пôдъ симъ взглядомъ успокоити Нѣмеччину, бо показуесь, що царь не зôрвавъ ще тыхъ дружныхъ звязей, яки̂ лучили его зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ. Инша рѣчь, якъ вôнъ дивить ся на вôдносины політични̂ обохъ державъ. Пôдъ симъ взглядомъ певно у него нѣчо не змѣнило ся. Се можна бы навѣть вносити зъ тыхъ тоастôвъ, яки̂ вчера выголошено пôдчасъ ґалевого обѣду. Нѣмецкій цѣсарь пôдносячи тоастъ, сказавъ: „Пю на здоровле Є. Вел. царя и адмірала à la suite нѣмецкои фльоты. Най жие!“ Царь вôдповѣдаючи на тоастъ, не згадавъ про нѣчо, що нагадувало бы саму державу, лишь выпивъ за здоровле самого цѣсаря и подякувавъ ему за щиру гостину.

Изъ самого принятя царя въ Кіль, не богато звѣстно. Царь и его сынъ ѣздили зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ и кн. Генрихомъ оглядати портъ и роботы около каналу зъ Пôвнôчного моря до Всхôдного, а царь хваливъ собѣ роботы портови̂ и т. д. При снѣданю и обѣдѣ вели ся весели̂ розмовы и взагалѣ, кажуть, бувъ царь въ веселôмъ настрою. Вчера вечеромъ о пôвъ до десятои выѣхавъ царь назадъ до Даніѣ, роздавши передъ тымъ высоки̂ ордеры всѣлякимъ достойникамъ нѣмецкимъ. На тôмъ закôнчилась цѣла стрѣча.

Цѣкаво теперь почути, якъ дивить ся россійска праса на сю стрѣчу. „Гражданинъ“ каже, що она есть крѣпкою пôдпорою тревалости загального мира, котрого всѣ такъ дуже потребують. Стрѣча ся мае въ першôй лініи характеръ дружнои гостины двохъ добрыхъ сусѣдôвъ, але при тôмъ мае и загальнѣйше значѣне для задачѣ мира; она успокоить пристрасти. Для кождои державы настала теперь пора занимати ся власнымъ розвоемъ. „Нов. Время“ дôказуе, що стрѣча ся есть доказомъ миролюбивости Россіѣ.

Зъ рускихъ товариствъ.

На послѣднôмъ засѣданю головного выдѣлу товариства „Просвѣта“ у Львовѣ вела ся нарада головно надъ справами выдавництвъ. Поодиноки̂ референты здавали справу зъ порученыхъ имъ до рецензій рукописей, а нововплынувши̂ рукописи придѣлено референтамъ. Довша дебата вывязалась була надъ проектомъ члена „Просвѣты“ учителя п. Дм. Дмитерка, щобы „Просвѣта“ выдала римованый переспѣвъ нашои історіѣ. Зъ дебаты выйшло, що деяки̂ взгляды промавляли бы скорше за тымъ, абы таке выдавництво вышло заходомъ приватнымъ. Справа ся однакожь не буде понехана и есть надѣя, що полагодить ся въ вôдповѣднôй дорозѣ. Небавомъ мае выдѣлъ оголосити конкурсъ на выспеціялізовани̂ працѣ письменни̂, якихъ вôнъ бы потребувавъ для своихъ выдань на часъ найблизшій. Друкъ Календаря на рокъ 1893-ый розпôчнесь уже незабавомъ.

Вѣдѣлъ принявъ до вѣдомости письмо автора житеписи Квѣтки-Основяненка, п. В. Чайченка, що вôнъ суму 20 зр., призначеныхъ выдѣломъ на авторску ремунерацію, призначуе на фондъ будовы дому „Просвѣты“. Ухвалено авторови зложити письменну подяку.

Рôвножъ принявъ выдѣлъ до вѣдомости письма въ справѣ выдавництвъ „Просвѣты“ вôдъ Вп. оо. Вас. Чернецкого, Евст. Цурковского и Юхновича.

Справа позички 1.000 зр. на кавцію выдавництва „Буковины“ въ Чернôвцяхъ уже доведена до кôнця, коли выдавцѣ „Буковины“ дали „Просвѣтѣ“ жадане нею повне забезпечене складанои на кавцію сумы. Переговоры зъ выдавцями „Буковины“ перевѣвъ членъ выдѣлу „Просвѣты“, адвокатъ дръ Кость Левицкій.

На тôмъ же засѣданю членъ выдѣлу проф. Илярій Огоновскій зложивъ въ дарѣ „Просвѣтѣ“ шѣсть пишныхъ геліодрукôвъ, представляючихъ головныхъ членôвъ цѣсарскои родины (склепова вартôсть 40 зр.) Выдѣлъ подякувавъ п. Ил. Огоновскому за той щедрый даръ.

Переглядъ політичный.

Зъ нагоды коронаційного ювілею, надавъ Є. Вел. Цѣсарь многимъ достойникамъ угорскимъ, епіскопамъ и посламъ высоки̂ ордеры. Президентъ кабінету ґр. Сапарій, прімасъ Васарій и архіеп. Шамаша, одержали велики̂ ленты ордера св. Стефана.

У Вѣдни вôдкрыто вчера конґресъ анатомôвъ въ присутности делеґатôвъ міністерства просвѣты.

Цѣсарь Вільгельмъ принявъ запрошене королевои Вікторіѣ въ гостину сего лѣта на островъ Уайтъ. Цѣсарь мае выѣхати туды дня 2 серпня.— Приѣздъ италіяньскои пары королевскои до Берлина заповѣдженый остаточно на день 8 червня. На честь ихъ вôдбуде ся въ Почдамѣ велика парада войскова.— Schles. Ztg. доносить зъ всякимъ застереженемъ, що кн. Бісмаркъ мае бути именованый президентомъ рады державнои.

Новинки.

Львôвъ дня 8 Червня

— **Комітетови парохіяльному въ Демни,** повѣта жидачѣвского, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь въ приватныхъ фондôвъ 50 зр. запомоги на внутрѣшне украшене церкви.

— **Именованя и перенесеня.** П. Міністеръ просвѣты именувавъ суплента при державнôй школѣ промысловôй у Львовѣ, Адольфа Арендта, дѣйстнымъ учителемъ ґімназіѣ Францъ Іосифа въ Дрогобичи; надавъ посаду при реальнôй школѣ у Львовѣ професорови реальнои школы въ Станіславовѣ, Ант. Стефановичеви, а опорожнену посаду при реальнôй школѣ въ Станіславовѣ учителеви ґімназіѣ въ Дрогобичи, Ем. Бернгардтови.— П.

найчутливѣйши̂ части людского тѣла т. є. на нервы, а черезъ нихъ вôдтакъ и на прочи̂ части тѣла въ такôй мѣрѣ, въ якôй они сполучени̂ зъ нервами. Тымъ то и̂ поясняе ся, що недуги нервôвъ суть найбôльше приступни̂ до лѣченя гіпнотизмомъ, инши̂ же недуги лишь въ такôй мѣрѣ, въ якôй можна, що такъ скажемо, дôбрати ся до нихъ при помочи нервôвъ. Але якъ разъ та зависимôсть лѣченя вôдъ нервôвъ есть причиною, що оденъ и той самъ гіпнотизеръ не въ силѣ заразъ всѣлякихъ недужихъ лѣчити и на вôдворотъ, що оденъ и той самъ недужій не дасть ся вылѣчити першому лѣпшому гіпнотизерови.

Що до проявôвъ, яки̂ выклыкуе гіпнотизмъ яко способъ лѣченя, то сконстатовано отси̂ найважнѣйши̂: Брайдъ лѣчивъ ся самъ гіпнотизмомъ на ревматизмъ и при тôмъ переконавъ ся, що гіпнотизмъ выкликувавъ у него заедно сильни̂ поты; Крафтъ-Ебінґъ переконавъ ся на своихъ пацієнтахъ, що гіпнотизмъ выкликувавъ въ нихъ спокôйный, неперерываный сонъ, правильне дворовáне, а у декотрыхъ збôльшене теплоты тѣла. Дуже характеристичне и цѣкаве зъявище при гіпнотизмѣ есть такъ званый трансфертъ, т. є. можнôсть перенесеня н. пр. параліжу або другихъ нервовыхъ недугъ зъ однои стороны тѣла на другу.

Въ якій способъ вôдбуваe ся теперь лѣчене гіпнотизмомъ, побачимо изъ слѣдуючихъ двохъ примѣрôвъ. Тамтого року лѣчивъ въ Москвѣ звѣстный гіпнотизеръ Фельдманъ, доньку россійского полковника, Богданова, котра черезъ пôвтора року була спараліжована вздовжь цѣлои лѣвои стороны тѣла. Недужа не могла рушити нѣ лѣвою ногою нѣ лѣвою рукою, не видѣла на лѣве око и не чула на лѣве ухо. Лѣкарѣ Соколовъ и Филиповъ, що єѣ лѣчили, завôзвали Фельдмана, котрый перебувавъ тогды въ Москвѣ, щобы вôнъ на нѣй показавъ свою штуку. Принесено недужу до него и вôнъ вылѣчивъ єѣ заразъ вôдъ першого разу. Лѣчене то вôдбувало ся въ такій способъ:

Фельдманъ посадивъ недужу на крѣслѣ зъ опираломъ, плечима до вôкна, а вôдтакъ ставъ єѣ гіпнотизувати, потираючи єѣ руками по лици и рукахъ. Не минуло п 5 мінутъ, а недужа запала въ глубокій сонъ гіпнотичный. Не чула зовсѣмъ того, коли єѣ було уколоти шпилькою въ лице або въ руку. Була отже въ гіпнозѣ. Фельдманъ взявъ ся тогды до пôддаваня (суґґестіѣ) и казавъ до неи: „Спѣть же крѣпко и спокôйно; вамъ теперь полекшало, дуже полекшало...“ — „Чи спите?“ — спытавъ єѣ. — „Сплю“ — вôдповѣла недужа тихимъ голосомъ.—„Спѣть же крѣпко и не пробуджуйтесь ажь тогды, коли вамъ скажу“. — (Гіпнотизеръ вычекавъ хвилю, а вôдтакъ сказавъ): „Кажуть, що вамъ увяла лѣва рука, але я въ то не вѣрю, бо то неправда. Противно, вы можете лѣвою рукою такъ само порушати, якъ и правою. А нуко, спробуйте“. — На превелике диво всѣхъ присутныхъ, почала недужа силуватись пôдняти руку, котрою черезъ пôвтора року вже не могла рушити, и дѣйстно вытягнула єѣ, подала Фельдманови и стиснула его за руку. — „Отже видите“ — говоривъ Фельдманъ дальше — „що то неправда, що вамъ люде говорили. Такъ само неправда, що вы и̂ ногою не можете рушити. Та и̂ лѣве ваше око здорове. Коли теперь пробудитесь, то будете зовсѣмъ здорови̂. Але не дивуйте ся тому, а коли ваши̂ знакоми̂ будуть васъ о тôмъ розпытувати, то не зважайте на то. Для васъ досыть, що вы здорови̂, а якъ то стало ся, того не треба пытати. Правда?“ — „Правда“ — вôдповѣла недужа. — „Теперь отворѣть очи“. — Недужа отворила очи и видѣла вже и̂ на лѣве око. Могла иимъ навѣть добре читати замкнувши праве око. — „Встаньтежь теперь и сядьте собѣ на тамто крѣсло“ — сказавъ Фельдманъ. Недужа пôднялась поволеньки зъ отвертыми очима зъ крѣсла Першій єѣ крокъ бувъ непевный, але вже другій певнѣйшій, а вôдтакъ перейшла ся таки зовсѣмъ добре ажь на другій конець комнаты и сѣла тамъ на вказане ѣй крѣсло. Недужа выздоровѣла майже въ однôй хвили. Гіпнотизеръ приказавъ тогды дѣвчинѣ ще разъ крѣпко заснути и за кождый разъ западати въ гіпнову, коли дръ Филиповъ дотулить ся єѣ чола, а вôдтакъ сказавъ: „Заснѣть теперь звычайнымъ сномъ, вôнъ васъ покрѣпить. За пять мінутъ встаньте и не дивуйтесь що вы вже здорови̂, та идѣть домôвъ“. За пять мінутъ дѣвчина пробудила ся, була вже зовсѣмъ здорова, натягнула лѣвою рукою рукавичку

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ перенѣсъ зô взглядôвъ службовыхъ ц. к. старостôвъ: Кароля Міхля въ Городка до Богородчанъ и Корнеля Штрассера зъ Богородчанъ до Городенки. — П. Намѣстникъ перенѣсъ комѣсаря повѣтового Здислава Страдіота зъ Кольбушевы до Самбора и практикантôвъ концептовыхъ ц. к. Намѣстництва, Тадея Пйонткевича зô Львова до Тернополя, Вікторина Рідля зô Львова до Мілця, Ив. Смолуха зъ Мѣлця до Старого Мѣста, Віктора Маковецкого зъ Сокаля до Борщева, Казим. Яворчиковского зъ Бôбрки до Камѣнки струмиловои, Людвика Каспаріого зô Львова до Бôбрки, Іос. Збышевского зô Львова до Тарноберега, дра Стан. Пекарского зô Львова до Коросна, Казим. Вайдовского изъ Самбора до Ланцута, Іос. Шенетта зô Львова до Лимановои и Іос. Воронецкого зъ Тернополя до Львова придѣляючи єго до службы при ц. к. Староствѣ львôвскôмъ. — П. Намѣстникъ призначивъ ц. к. комісаря повѣтового Якова Соколовского, сповняючого функцію управителя заряду громадского въ Добромили, до службы при ц. к. Староствѣ въ Городку.

— **Розвязанû вѣча.** Вѣче радикалôвъ въ Станіславовѣ и вѣче православне на Буковинѣ, котре скликавъ о. Андрейчукъ и єго товаришѣ політичнû до Черновець, розвязалы дотычнû власти.

— **Подяка**. Дня 29 мая с. р. вôдбула ся маѣвка для дѣтей шкôльныхъ зъ Борыничь и Дроговича. Хвальный зарядъ дôбръ борыницкихъ зôзволивъ на сю забаву велику полянку въ лѣсѣ борыницкôмъ, де дѣтвора пôдъ проводомъ своихъ учителѣвъ забавлялась весело, а бувъ на сѣй маѣвцѣ такожь и Вп. о. Донаровичь. Велику несподѣванку зробила дѣтемъ Вп. панна ґр. Марія Дембиньска, будуча дѣдичка Борыничь, котра призволила дѣтемъ оглянути паркъ и въ супроводѣ п. Залучковского, мѣсцевого лѣсничого, и п. Остафільского, начальника обшару дворского, обдѣляла ученицѣ и ученикôвъ обохъ шкôлъ булками и пôдсмитанємъ въ такою щиростію и добротою, що молодѣжь шкôльна изъ вдячности за то не лишь вôдспѣвала єй кôлькакратно многолѣтство, але ще й устроила вечеромъ, коли стемнѣло ся, походъ зъ лямпіонами та пôдъ проводомъ своихъ учителѣвъ вôдспѣвала пѣснѣ. Сему прикрасному видови приглядала ся вся интеліґенція борыницка и громадяне. Цѣла та маѣвка, то бувъ прекрасный фестинъ, якій тутъ першій разъ вôдбувъ ся. Пôдписанû уважають своимъ обовязкомъ зложити прилюдну подяку Высокоповажанôй паннѣ ґр. Дембиньскôй за єѣ пожертвованє ся и угощенє 100 дѣтей, Всеч. о. Стеф. Донаровичеви, гр. кар. сотрудникови въ Борыничь и катихитови обохъ шкôлъ, за єго участь въ маѣвцѣ, а не менше такожь Поважанымъ пп. Остафільскому и Залучковскому, котрû не мало натрудили ся, щобы ся маѣвка выпала добре. Приймѣть отже всѣ Добродѣѣ именемъ молодежи шкôльнои и вôдъ насъ щире: Спаси Бôгъ! Едваръ Кобылянскій, учитель зъ Борыничь; Осипъ Поцѣй, учитель въ Дроговижа.

— **Огнѣ**. Въ Верблянахъ въ повѣтѣ камѣнецкôмъ згорѣло 15 загородъ селяньскихъ до тла вразъ зъ запасами а такожь и школа зъ цѣлымъ урядженємъ. Шкода выносить 10.000 зр. и була лишь въ малôй части обезпечена.

— **Нещасливû пригоды**. Заступникови прокуратора, п. Хилиньскому, лучила ся оногды нещаслива пригода. Коли вертавъ вечеромъ улицею Академічною, потрутивъ єго якійсь приватный возôвъ и потовкъ тяжко. — Въ Скалѣ надъ Збручемъ лучилась надстражникови скарбовому, Волод. Чапкевичеви, така нещаслива пригода: коли ще зъ початкомъ тамтого мѣсяця переходивъ зъ респіцієнтомъ п. Райндлемъ въ пограничнôй службѣ черезъ кладку надъ глубокимъ яромъ, упавъ такъ нещасливо въ яръ, що зломивъ праву ногу понизше колѣна. — Въ Дзвинячу коло Солотвины урвала ся дня 1 с. м. въ копальни земного воску, въ однôмъ закопѣ, де працювало чотирохъ робôтникôвъ, велика груда землѣ и забила на мѣсци робôтника Николу Палевюка.

— **Въ Болеховѣ** удало ся командантови тамошного постерунку жандармеріѣ, п. Тарнавскому, выслѣдити ватагу тамошныхъ злодѣѣвъ, котра вже вôдъ довшого часу непокоила мѣсто и околицю, а навѣть трохъ головныхъ єѣ членôвъ прихопити и вôддати въ руки справедливости. Єсть надѣя, що теперь настане тамъ спокôй.

— **Пожаръ лѣса.** Въ Садовôй на Буковинѣ, повѣта кімполюнґского, займивъ ся лѣсъ и выгорѣвъ на 50 сяжнѣвъ далеко; шкоду обчисляють на 2000 зр.

— **Катастрофа серcharacteristics**

— **Зухвалого убійства** допустивъ ся у Вѣдни якійсь невыслѣдженый доси злочинець въ бѣлый день на передмѣстю Найбавъ. Убійникъ зайшовъ до склепу вдовицѣ по годинникарю, Шоттоляръ, и хотѣвъ нѣбы то купити золотый годинникъ. Коли Шоттолярова схилила ся по годинникъ, убійникъ вдаривъ єѣ кôлька разôвъ по головѣ якимсь острымъ знарядомъ и покалѣчивъ майже смертельно, а вôдтакъ хопивъ кôльканацять золотыхъ годинникôвъ и утѣкъ та щезъ безъ слѣду. Поліція вызначила 300 зр. нагороды за прихопленє убійника.

✝ Посмертнû вѣсти.

Померли: Въ Самборѣ, Стефанъ Яворскій, выслуженый капитанъ вôдъ пѣхоты, участникъ французско-австрійскои войны въ 1859-ôмъ роцѣ въ битвахъ пôдъ Маджентою и Сольферіномъ; — у Львовѣ, Иванъ Жовкѣвскій, емерит. віцедиректоръ краєвои табулѣ и радный мѣста, въ 73-ôмъ роцѣ житя.

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. Дирекція руху зелѣзниць державныхъ повѣдомляє, що зъ днемъ 1 червня 1892 р. выйшовъ VI. додатокъ до сѣчневого выданя ґенеральнои тарифы ц. к. австрійскихъ зелѣзниць державныхъ для перевозу товару.

Станъ засѣвôвъ озимыхъ коло Копычинець єсть дуже лихій а то черезъ осѣнну посуху и мыши. Дуже много озимины переорано якъ на бôльшихъ такъ и на меншихъ обшарахъ. Зъ ярины доси такожь не богато надѣѣ, бо приморозки и суховѣѣ нищать веґетацію. Деякû бôльшû обшары по 300 и бôльше морґôвъ попереорювали, а щожь казати про малыхъ господарѣвъ, у котрыхъ анѣ такои форсы, анѣ помôчничихъ машинъ до управы рôлѣ нема? Выгляды на сей рôкъ поки що дуже сумнû.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Пшибрамъ 8 червня. Урядово сконстатовано, що въ копальняхъ згинуло 332 робôтникôвъ. До вчера 9 год. передъ полуднемъ выдобуто 304 трупôвъ. Погибшû лишили по собѣ 292 вдовиць и 692 сирôтъ.

Будапештъ 8 червня. Столиця и всѣ мѣста на Угорщинѣ були вчера зъ нагоды ювілейного торжества коронаціѣ илюмінованû. Є. Вел. Цѣсарь и Архікнязѣ мимо великои зливы переѣзджали ся мѣстомъ.

Загребъ 8 червня. Семінарію духовну въ Ценґу замкнено, бо пытомцѣ не хотѣли приняти наложенои на нихъ кары за высвистанє ректора и заявили епіскопови, що выступають.

Парижь 8 червна. Бôльша часть ґазетъ доказує, що побутъ вел. кн. Константина въ Нансі не бувъ актомъ демонстраціѣ зô стороны царя и не мавъ нѣякого політичного значѣня.

Курсъ львôвскій

зъ дня 7 червня 1892.

	платять вр.	платять кр.	жадають вр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	333	—	337	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	216	—
2. Листы заставнû за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	90	101	60
„ „ 5% вылъос. въ 10% прем.	107	50	108	20
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 50 лѣт.	98	25	98	95
Банку краєв. $4^1/_2$% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	96	80	97	50
„ „ 4% льос. въ $41^1/_2$ лѣт.	95	10	95	80
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 52 лѣт.	99	40	100	10
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	70	95	40
3. Листы довжнû за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	60	—	63	—
„ „ „ „ „ „ (5%) $2^1/_2$%	53	50	56	50
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	104	80	105	50
Гал. фонд. проп. 4%	93	80	94	50
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	100	—	100	70
„ „ „ „ 5% II „	101	—	101	70
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по $4^1/_2$%	97	60	98	30
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	—	91	70
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	22	—	24	—
„ Станіслава	29	50	31	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	60	18	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	—	12	25
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	67	5	69
Рубель паперовый	1	$24^1/_2$	1	$26^1/_2$
100 марокъ нѣмецкихъ	58	25	58	75

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

на праву, и видѣла зовсѣмъ добре на лѣве око та пôйшла домôвъ.

Другій примѣръ такій: Проф. Крафтъ-Ебінґъ показувавъ недавно тому публично у Вѣдни въ выкладовôй сали проф. Калера способъ лѣченя гіпнотизмомъ на однôй молодôй дамѣ, що приѣхала була туды зъ Россіѣ лѣчити ся. Въ наслѣдокъ сильнои гістеріѣ дôставала она сильныхъ корчѣвъ въ рукахъ за кождый разъ, коли пригадала собѣ, що то давнѣйше зъ нею дѣялось, або коли хтось при нѣй вымовивъ слово „контрактура". То само стало ся и пôдчасъ выкладу проф. Крафтъ-Ебінґа, коли выговорено то слово. Вôнъ пустивъ тогды черезъ голову недужои токъ ґальванічный, а она запала въ гіпнотичный сонъ. Тѣло єѣ було легко задеревѣло. Проф. Крафтъ-Ебінґъ сказавъ тогды до неи: Я зъ васъ дуже вдоволеный, все добре; але вже часъ, щобы вы пробудили ся. Я васъ розбуджу, спокôйно, лагôдно! Все буде добре, вы подужаете. Памятайте собѣ, що черезъ три днѣ не будете мати корчѣвъ, нѣякихъ болѣвъ. Будете могли рушати рукою и будете зъ того радû, що вамъ лекше. Скоро начислю до три, то вы отворѣть очи, а скоро пробудитесь, то скажѣть слово „Небухаднезаръ". Кажу вамъ напевно, що вашû нервы такъ вже сильнû, що черезъ три дни не дôстанете нѣякои контрактуры (корчѣвъ). Будьте такъ добрû и отворѣть руку; а теперь другу. (Недужа отвырає). Теперь зачинаю рахувати, а вы пробудѣть ся: Разъ—два—три! Недужа пробудилась якъ бы изъ сну та водить доокола очима, якъ колибъ чогось шукала, а професоръ спытавъ: Чого шукаєте? Недужа вôдповѣла: „Небухаднезаръ!"

(Конецъ буде.)

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Короля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ також для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякѝ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадпои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4$\frac{1}{2}$% листы гіпотечнѝ.
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.
5% листы гіпотечнѝ безъ преміи.
4$\frac{1}{2}$% листы Тов. кредитового земс.
4$\frac{1}{2}$% листы Банку краевого.
4$\frac{1}{2}$% пожичку краеву галицку.

4% пожичку пропінаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4$\frac{1}{2}$% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4$\frac{1}{2}$% пожичку пропінаційну угорску.

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ **выльосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ** паперы цѣннѝ, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно** замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 2

Найчистѣйшій спірітусъ,

найлѣпшѝ

румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.

въ Цѣс. кор. привіліованôй

Рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юліюша Міколяша

у Львовѣ. 72

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. войсковѝ школы

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово**. Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласôтками, також по цукорняхъ.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.